

Erzsébet tábor 2024– Váratlan utazás

A tavalyi évben iskolánk pedagógusai nagy várakozással pályáztak az Erzsébet tábor által kínált nyaralási lehetőségre, sajnos nem sikerült. Ezért aztán idén az „esélytelenek nyugalmával” fogtunk neki a szervezéshez. Ha sikerül, jó, és ha nem, majd az osztálykirándulás pótolja az élményt. Az 5, 6, 7. évfolyam együtt pályázott.

A hír, hogy mehetünk, nagyon nagy örömmel töltött el bennünket, pedagógusokat, a gyerekek öröme azonban elmondhatatlan volt.

Felkészültünk hát az utazásra, tanulmányoztuk a lehetőségeinket, meg persze a szabályokat, amihez kötni kell majd magunkat a tábor területén. A számos lehetőség közül, amelyek közül választhattunk, mi a sétahajózást és a kalandparkot néztük ki magunknak.

2024. május 27-én korán reggel – hajnali öt órakor indultunk útnak. Többszöri átszállás után érkeztünk a Balaton partra. Megérkezésünket követően be kellett regisztrálnunk a táborban, ami egy kis várakozással járt, hiszen rengetegen érkeztek akkor velünk együtt. A szállásaink elfoglalása után mehettünk is ebédelni.

Az Erzsébet táborban napi ötszöri étkezésre volt lehetőségünk, figyelembe vették az egyik tanulónk speciális étrendjét is. A tízórai és az uzsonna elvihető gyümölcs vagy sütemény volt. Az ételek úgy voltak összeállítva, hogy a gyerekek számára vonzó legyen, az adagok meglehetősen nagyok voltak.

Az első kötött tevékenységünk a balatoni sétahajózás volt. Tanulóink nagy része még sohasem ült hajón, így nagyon várták a kalandot. A panoráma csodaszép volt, és az időjárás is kedvezett nekünk, alig himbálózott a hajó.

A hajókázást követően volt egy szusszanásnyi idő, míg a gyerekek kicsit belakhatták a szobájukat, majd máris kezdődött a következő program. A társaság fele a kalandparkba ment, a másik csoportnak a helyszínen foglaltunk időpontot a csorsza partira. A névből igazán semmire sem tudtunk következtetni, de mint kiderült, igazán izgalmas csapatépítő játékokat takart az érdekes megnevezés.

Vacsora után még nem volt vége a mulatságnak, hiszen Animal Cannibals koncertre mentünk. Hát, a mi ifjúságunk zenekara a mai gyerekek számára nem mondott semmit, de azért igazán lelkesen rázták a rongyot.

A második napunk hasonlóan kalandosra sikerült. Az 5. osztály most a kalandparkkal kezdte a napot. Szinte mindenki felmerészkedett a pályára, és igazán hősiessen teljesítették is.

Ezalatt a 6-7. osztály egy lebilincselő előadást hallgatott meg Sterczer Hilda (Erőss Zsolt özvegye) előadásában a hegymászók életéről. Igazán sok olyan tényt hallottak, amiről addig nem volt tudomásuk.

Ebéd után még volt egy kis időnk, amíg a mozikidélután elkezdődött. A tanulóinkkal együtt a sportpályák felé vettük az irányt. Hála Istennek, számukra a mozgás a legkedveltebb időtöltés.

Délután négy órakor a színházteremben kezdetét vette a Pókember című film vetítése. Néha összerementem egy-egy durvább jelenet láttán, de senkinek nem okozott gondot végül.

Az esténk megint nem maradt program nélkül, hiszen óriási nosztalgiabuli volt a táborzáró est fő attrakciója. Fél tízig ment a fergeteges buli. Utána viszont 10-re ágyba kellett kerülnie a gyerekeknek.

A harmadik nap már a hazautazásról szólt. Mindenki úgy nyilatkozott, hogy nagyon jól érezte magát. Egy kis túske maradt csak bennük, hogy nem tudtak lemenni a strandra, mert éppen átépítés alatt volt. Hát, talán majd jövőre!

Mindenesetre szép emlékekkel telve indultunk haza. Mindaz a fáradság, amit az oda-, illetve visszautazás okozott, maximálisan megérte. Köszönjük, hogy ott lehettünk!